

TJALVISTEN

MEDLEMSBLAD FOR IDRETTSKLUBBEN TJALVE

NR. 1.

JUNI 1981

56. ÅRGANG

Foto: Aftenposten

TJALVISTEN

MEDLEMSBLAD FOR IDRETTSKLUBBEN TJALVE

Utgiver:

I. K. TJALVE

Glückstads gate 5,

Oslo 1

Telefon 46 28 99

Redaktør:

Ragnar Schie.

REDAKTØRENS

SPALTE

Undertegnede har etter et opphold på fem år gjenopptatt arbeidet med Tjalvisten. Dette blad har de seneste år hatt en tendens til å komme ut uregelmessig, så et hovedsiktemål blir at Tjalvisten heretter skal utkomme relativt hyppig. Det er rimelig å anta at hovedtyngden av skrivingen vil falle på redaktøren og en liten gruppe mer eller mindre faste bidragsytere. Derfor vil de fleste numre være 8 eller 12 sider, mot tidligere vanligvis 16. Fordeelen med å sende ut Tjalvisten oftere, men tynnere, er selsagt at innholdet til enhver tid blir mer aktuelt. Når det gjelder dette nummer, er stoffet muligens ikke så variert som ønskelig. Det er to årsaker til dette. For det første var tiden knapp hvis bladet skulle komme ut før St. Hans. Dernest er det alt annet enn lett å hoppe rett inn og lage et nummer av Tjalvisten når jeg de seneste fem år har hatt kun perifer kontakt med Tjalve. Et fremtidig siktemål er derfor at Tjalvisten innholdsmessig skal være mest mulig variert. Selvsagt skal avisen være et viktig instrument for kommunikasjon mellom klubbens styre og dens medlemmer, både aktive og passive. I en tradisjonsrik og dynamisk idrettsklubb som Tjalve bør imidlertid ikke denne kommunika-

sjon være enveis. Heri ligger en invitasjon og oppfordring til alle Tjalves medlemmer, ikke minst til dem som har sine idrettsaktive eller -administrative år et stykke tilbake i tiden, om å komme med idéer, forslag, synspunkter, erfaringer, ytringer, debattinnlegg, osv. gjennom medlemsbladet i tiden fremover. Jeg nevnte Tjalve som en tradisjonsrik idrettsklubb. Mange stoppeklokker og målbånd siden stiftelsesdatoen 27. desember, 1890. Tjalves historie kommer til å bli viet oppmerksomhet både i dette nummer og de kommende. Forhåpentligvis vil både nye og gamle medlemmer finne dette stoffet interessant. Videre vil resultatbørs, referat fra Torskeaften og andre festlige sammenkomster, innlegg fra trenere og rapporter fra gutteavdelingen og kvinneavdelingen få sin naturlige plass i medlemsbladet. Avslutningsvis skal nevnes at jeg setter stor pris på at Jo Kvernberg har sagt seg villig til å være fast medarbeider når det gjelder å skrive, og at Henning Z. Hirsch er villig til å bistå med tegninger og illustrasjoner og fra neste nummer også gi en hjelpende hånd når det gjelder layout.

Ragnar Schie

Holmenkoll- stafetten 1981

Søndag
10. mai

Så er Holmenkollstafetten 1981 gått over i historien. For endel klubber brakte den fremgang og glede, og vi gratulerer BUL med seier både i herrenes og damenes eliteklasser, i sistnevnte klasse endog på ny rekord. For Tjalves vedkommende bød imidlertid årets stafett på en serie av uhell og motgang som nesten ingen ende ville ta. Et første blikk på resultatlisten kunne tyde på at Tjalves to elite-lag hadde forsert Besserud-klatringer på samtlige femten etapper! En nærmere vurdering viser dog at disse to lag, så langt jeg kan se, slett ikke løp så dårlig, men tvert imot gjorde det beste ut av de sterkt reduserte muligheter. Riktignok endte førstelaget på femteplass, 1 minutt og 29 sekunder bak vinnerlaget, men da med en rekke reserver og ommøbleringer og uten eksempelvis Knut Kvalheim, Eirik Berge og Per Haga. At Tjalves innsats i eliteklassen var den tidsmessig dårligste på 17 år, må sees mot denne bakgrunn.

At førstelagets problemer forplantet seg over på annetlaget, er naturlig i og med at dette laget måtte avgi endel løpere til førstelaget. At annetlaget rykket ned i klasse 2 for neste år, får man bare ta til etterretning. Målsettingen for den kommende Holmenkollstafett bør dermed være enkel å fastsette: Seier i eliteklassen for førstelaget, og annetlaget blant de fire første i klasse 2, noe som gir rett til deltagelse i eliteklassen det påfølgende år.

Som om ikke elitelagenes problemer og motgang var nok, var arrangørene nødt til å diskvalifisere Tjalves kvinnelag i klasse 9. Ved Skøyen hadde laget så langt gjort en fin innsats og lå på dette tidspunkt an til en høyst respektabel plassering

i sin klasse. På 10. etappe fikk imidlertid Tjalves representant et uhell som umuliggjorde at hun kunne fortsette. En galant mannsperson brakte da pinnen fram til veksling, og diskvalifikasjon var derfor uunngåelig.

For meg synes det som om en relevant målsetting for Tjalves kvinnegruppe blir å bygge opp en stamme av løpere som kan bli kjent med stafettens vanskelige etapper. Lykkes dette, burde muligheten til å kvalifisere seg for kvinnes eliteklasse så avgjort være innen rimelig rekkevidde. Standarden blant kvinnelagene generelt høynes fra år til år, så det ligger en stor utfordring i dette. Jeg håper det skal bli meget interessant og hyggelig å følge utviklingen på denne sektor i klubben i de nærmeste år!

Søndag 11. mai ble dog ikke en hel-svart stafettdag for Idrettsklubben Tjalve. I juniorklassen stilte klubben lag for første gang på flere år. Dette laget plasserte seg som nr. 17 av 31 lag på tiden 55, 58, vel 4 minutter bak vinnerlaget. Det interessante i denne sammenheng er at lagets gjennomsnittsalder var kun 16 3/4 år. Som kjent går juniorklassen opp til og med 20 år. Her har Tjalve en gruppe det er vel verdt å arbeide videre med, både med tanke på fremtidige innsatser i juniorklassen og ikke minst med tanke på egen rekruttering til seniorenes rekker. Vel løpt, gutter! Og vel jobbet, gutteavdelingens leder Harald Ødegård og gutteavdelingens trenere, og da først og fremst trener for gruppen 15 år og oppover, Jan Albrigtsen! Til slutt kort noen refleksjoner jeg gjorde meg da jeg fulgte første og begynnelsen av annen etappe fra Bisletts tribuner:

GLIMT FRA 1000 MANNS GARDEROBEN

Like før start, lett nervøst: Kan dette virkelig gå bra? En horde oppladede, konsentrerte og prestasjonssugne løpere på startstreken hvert femte minutt.

Under stafetten: Imponerende.

Startskuddet er nettopp gått for en pulje. En ny er allerede på plass i nordre sving. Rutinerte startordnere klargjør neste start, mens løperne i forrige pulje runder inn i siste sving som perler på en snor og sender sine lagkamerater over Bisletts gress i retning maratonporten.

Siste lag forsvunnet ut i Bislettgata: Glad og lettet. Så gikk det fint denne gangen også:

Når man dertil etterpå erfarer at også resten av stafetten forløp uten alvorlige vanskeligheter, er det gledelig og oppmuntrende å vite at Idrettsklubben Tjalve innkasserte i hvert fall en seier denne varme og solrike søndag tidlig i mai: Den suverène måte selve arrangementet ble avviklet på!

Ragnar Schie

AVDELING FOR REKONVALESENTER

Observante Tjalve-medlemmer forutsettes å ha registrert at to av klubbens meget gode løpere, Eirik Berge og Claus Hagli, ikke er kommet i gang med banesesongen ennå. Eirik gjennomgikk en achillesoperasjon i begynnelsen av bebruar, og Claus falt under trening i vinter og fikk en lei hjernerystelse.

For Eiriks vedkommende betød operasjonen et treningsavbrekk på en måned og deretter forsiktig løping i de nærmeste uker. Så mens junisolen varmer, befinner Eirik seg fremdeles i overgangen mellom vinter og vår. Claus fikk også et lengre treningsavbrekk på grunn av sitt uhell og ligger følgelig også endel bak rent treningsmessig. Men om Claus i vinter ikke har kunnet prioritere treningen av helsemessige grunner,

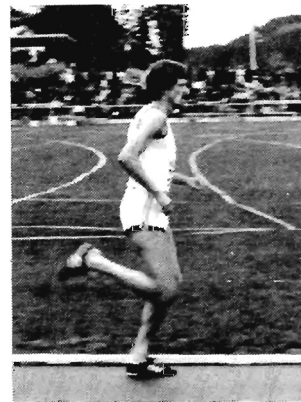

forteller han at han nå er skadefri og akter å bruke sommeren til å bygge opp en stabil form.

Eirik regner med å konkurrere fra slutten av juni, men begge innser

at de ikke vil nå toppformen før august-september. For Eiriks vedkommende blir derfor sesongens hovedmål Norgesmesterskapet og Lid- ingøloppet, mens Claus også sikter fram mot Hovedmesterskapet og dessuten stafett-NM.

Når det gjelder fremtiden, blir 1982 sesongen muligens den siste med seriøs satsning for Claus, mens Eirik, som nå er 32 år, foreløpig ikke ser alderen som noen begrensning. Interessant å merke seg i denne forbindelse, er at Knut Kvalheim, som er trener for Tjalves langdistansegruppe, uttrykker stor tro på Eirik. (For ordens skyld: Claus tilhører Tjalves mellomdistansegruppe).

Avslutningsvis uttrykkes ønsket om at både Eirik Berge og Claus Hagli skal komme godt, selv om de kommer sent denne sesongen!

Ragnar Schie

FRA SLALÅM TIL 400 M.

I vinter ble sprintgruppa i Tjalve betydelig forsterket i det Tom Hejna meldte seg inn i klubben. Hvis noen av Tjalvistens lesere skulle assosiere Toms navn med alpinidrett, kan det nevnes at han inntil 1977 var en habil slalåmkjører. Så fattet Tom interesse for baneløp, og da særlig 400 m. Han representerte NTHi i Trondheim, og allerede første året, i 1978, kom han ned på den meget anstendige tiden 49,7. De neste to år bar imidlertid preg av stagnasjon, selv om han i 1979 senket bestetiden til 49,5, en tid han kopierte i fjor. I begynnelsen av januar i år flyttet Tom til Oslo, og med interesse spør jeg han om hvorfor han valgte nettopp Tjalve da han kom hit til byen.

Tom forteller: "Jeg var først i kontakt med BUL, men jeg savnet både sprinttrener og et skikkelig sprintmiljø der. Jeg var også i kontakt med Ready før Tjalve kom inn i bildet. At valget til slutt falt på Tjalve, var ut fra en vurdering av hvilken klubb som hadde mest å tilby når det gjelder utviklingsmuligheter for en sprinter" "Er du fornøyd med det valget du gjorde Tom?"

"Ja, så absolutt. Jeg trives meget godt i klubben, og særlig på grunn av at Tjalve har en meget dyktig sprinttrener i Eystein Enoksen. Eystein har gjennom sin feedback,

oppmuntring og tekniske informasjon inspirert meg til å satse mer enn jeg egentlig hadde tenkt. Foruten at jeg har trent mer i vinter enn før, er jeg uten tvil blitt en bedre løper rent teknisk. Det er imidlertid en ting jeg ikke er helt fornøyd med. Jeg synes Tjalve deltar i for få stafettløp på vårparten."

Allerede de første løp denne sesongen indikerer at det er rimelig å forvente en viss fremgang for Tom. I mars løp han innendørs i Drammenshallen på 49,6, og i sesongåpningen utendørs på Stovnerbanen løp han på 49,9.

På spørsmål om hvilken målsetting Tom har for sesongen foruten å forbedre seg rent tidsmessig, svarer han at han håper på en plass på klubbens 4x400 m. lag. Han poengterer at dette laget ser ut til å bli meget godt i år, og at det er en inspirasjon å kjempe om en plass på dette laget, foruten at han vil prøve å komme med på 1000 m. stafett laget.

I det jeg takker Tom Hejne for intervjuet og denne sympatiske løperen ønskes både velkommen til Tjalve og lykke til med stevnene fremover, skal jeg nevne Toms bestetider på andre aktuelle distanser: 100 m.: 11,2, 200 m.: 22,6 og 800 m.: 1,55,0.

Ragnar Schie

NOEN ORD OM UTAGNINGEN I H-STAFETTEN

Det er forlengst opplest og vedtatt at H-stafetten tross alt ikke er sesongens største idrettslige mål for de aktive, det er, og bør være banesesongen og NM. Men når våren kommer og stafetten står for tur, er det klart at klubben forsøker å stille sitt beste mannskap. For å klare dette trengs enkelte uttakingsløp på noen av etappene, dessuten er det ikke til å unngå at det vil komme noe skjønn inn i bildet. Det er heller ikke til å unngå at noe skjønn vil være feilaktig, tross alt er det mennesker som står bak. Vi hadde uttakingsløp foran stafetten også i år, hvor de fleste forløp greit idet vinneren av etappen fikk etappen på det beste elitelaget. Imidlertid var det en etappe som hadde to vinnere, både Knut Fure og Bjørn Saxhaug var egentlige vinnere av den ca. 600 m. lange 13. etappe. Uttakingen var forhåndsstipulert til en søndag, og Knut Fure møtte opp denne dagen og vant. Dagen etter, på mandag, møtte tre andre opp for å løpe gjennom på tid, blant dem Bjørn Saxhaug. Han løp fortest og slo også Fures tid fra dagen i forveien med et par tideler. De tre hadde på forhånd inntrykk av at

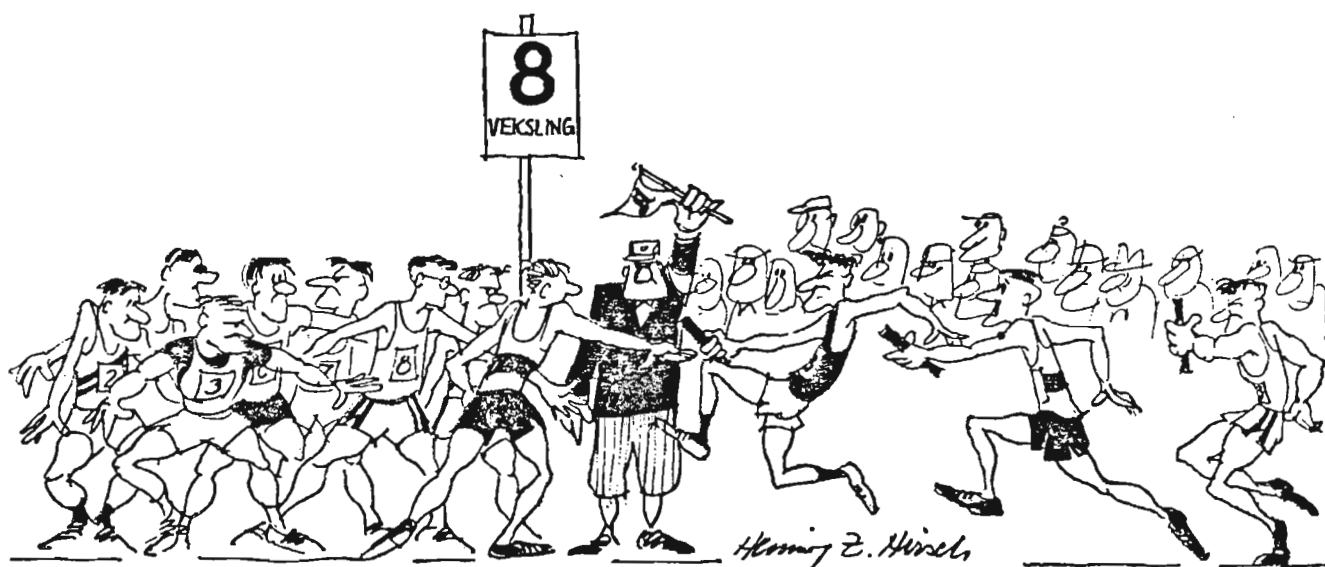
dersom de slo Fures tid, ville den beste av dem komme med, altså Bjørn. Knut på sin side hadde det inntrykket av at vinneren av den stipulerte uttakingen på søndag ville få etappen, han viste ikke at noen ville løpe dagen etter. For som han sa, han kunne muligens tatt ut noe mer hvis han visste noen ville prøve seg på tiden hans. Det hører med til historien at det var umulig å kontakte Knut, fordi han ikke hadde telefon og dessuten bodde langt unna.

Det hele ble en tanke komplisert. Valget falt tilslutt på Knut fordi han møtte opp og løp til den på forhånd fastsatte dato.

Dette er noe vi får prøve å unngå i kommende stafetter. Uttakingsløpene bør gå på faste datoer, bestemt en tid i forveien. Da og bare da bør vinneren plukkes ut. På forhånd skal en vite at det er der og da det hele avgjøres, akkurat som i konkurranse-situasjonen i selve stafetten, DER OG DA.

Vi prøver igjen neste år.

Jo Kvernberg

En av de mest sentrale utøvere i Tjalves kvinnegruppe er Anne-Gro Harby. Hun har i 7-8 år tilhørt landets kvinnelige spydkastelite og kan se tilbake på en rekke gode resultater og plasseringer, hvorav NM-gull rager høyest.

Anne-Gro kom til Tjalve i januar 1980. Under fjorårets Norges mesterskap sikret hun Tjalves andre NM-medalje (Hovedmesterskap) på kvinnesiden i det hun fikk bronsje i spyd. (Hvis noen skulle lure på hvem som vant Tjalves første kvinnelige NM-medalje, var det Gunhild Hole, som i 1979 gikk helt til topps i diskos).

- Anne-Gro, fortell litt om deg selv.

- Jeg er født på Jessheim i 1955. Fordi far arbeidet i militæret, bodde jeg på forskjellige steder i mine yngste år. Fra jeg var 11 til jeg var 19 bodde jeg i Bodø. Det var her jeg startet med idrett.

- Og da var det vel spydkast fra første stund?

- Nei, det var ikke det. Til å begynne med deltok jeg mest i langrenn. Tre år på rad ble jeg nr. 3 i nordnorsk mesterskap. Jeg var dessuten med endel i terrengløp og i forskjellige fri-idrettsøvelser på bane. Videre var jeg innom både håndball og volleyball.

At Anne-Gro hadde talent blant annet i flere retninger innen friidrett, vitner følgende personlige rekorder om: 100 m: 12,6 - 200 m: 26,5 - 400 m: 60,9 - lengde: 5,75 m - høyde: 1,55 m - diskos: 40,52 m. - kule: 11,88 m. og 5-kamp: 3392 p., da riktignok med for mye medvind i hekkeøvelsen. Men Anne-Gros allsidighet til tross, etterhvert gikk interessen stadig mer i retning av spydkast.

- Anne-Gro, du kastet vel ikke så langt til å begynne med?

- Nei, det startet moderat med at jeg kastet 30,72 m. som 16-åring. Så fulgte imidlertid tre år hvor jeg la på 7-8 m. hvert år, slik at som 19-åring kastet jeg 53,66 m.

- Stagnerte du etter den fine framgangen?

- Det ble selsagt stadig vanskeligere å øke nå, men som 20-åring, det var i 1975, kastet jeg 55,78 m. Disse to år representerer de resultatmessig foreløpige høydepunkter i Anne-Gros karriere. 55,88 m. er fortsatt gjeldende norgesrekord. I perioden 1977 til 1980 nådde hun hvert år vel 53 m. som lengst. I år har hun hittil kastet 50,42 m.

- Fortell kort om treningsprinsipper du følger, Anne-Gro.

- I vinterhalvåret kaster jeg 2-3 ganger ukentlig med 1-2 kg's kuler og dessuten med kastballer og inne-spyd. Videre har jeg tidligere trent mye styrke, gjerne 3 ganger pr. uke, men i år har jeg kuttet ned på styrketreningen. Jeg har også spenst/sprint-trening en gang i uken, og i tillegg kommer halvannen times volleyballtrening 3 ganger ukentlig.

- Har du andre former for utholdenhetstrening i tillegg til volleyball?

- Ja, jeg løper en god del, mest når jeg har lyst, og det kan bli ganske ofte. Jeg vil også legge til at etter hver trening avslutter jeg med bevegelsesøvelser, særlig da tøying av hofte- og skulderledd.

- Vilken målsetning har du så for denne sesongen?

- Mine videre planer er å ta det med ro denne sommeren fordi jeg skal en tur til sjøs. Jeg mønstrer på i San-Fransisco 19. juni, men jeg er tilbake kommende vinter og skal satse på å nå målet mitt som er 20 landskamper. Foreløpig har jeg 18.

I det Anne-Gro Harby ønskes god tur og velkommen tilbake til vinteren, skal legges til at hun har rukket å ta mellomfag, med friidrett som fordypning, ved Norges idrettshøgskole, at hun har engelsk grunnfag og et halvt års idrettsstudium i U.S.A.

Ragnar Schie.

TJALVE-STATISTIKK

Da det ikke tidligere er utarbeidet omfattende statistikker innen Tjalve for hver øvelse, søkes nå dette gjort, ikke minst med tanke på den bok om klubben som bør foreligge ved Tjalves 100-års jubileum. Da det er begrenset hva som finnes av skriftlig materiale, særlig når det gjelder årene før 1940, kommer vi med en sterk henstilling til lesere av Tjalvisten om å komme med utfyllende og/eller korrigerende opplysninger, gjerne med dokumentasjon i form av avisutklipp eller annet, til den statistikkserie som starter i dette nummer.

En sentral person i dette statistikkarbeide er Kjetil Myrtun. Det er hovedsaklig han som har utarbeidet 100 m.-statistikken nedenfor, og han understreker at denne kanskje ikke er verken fullt ut riktig eller fullstendig. Derfor, opplysninger mottas med stor takk til I.K. Tjalve v/Kjetil Myrtun, Glückstadt. 5, Oslo 1.

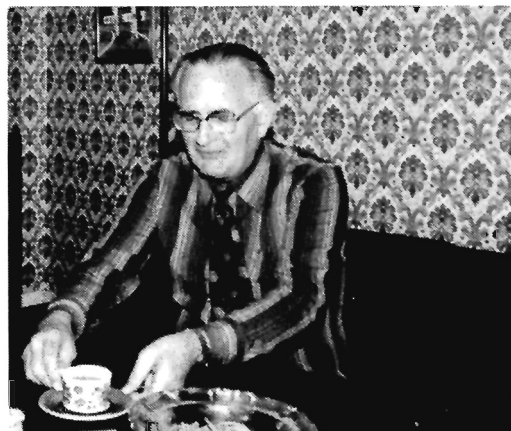
I forbindelse med statistikken over de 40 beste 100 m. løpere i Tjalve, skal opplyses at årstallet viser når resultatet er oppnådd. Dessuten skal resultatet være oppnådd "med Tjalve på brystet", altså ikke ved på det tidspunkt å ha konkurrert for annen klubb, eksempelvis ved ferierepresentasjon.

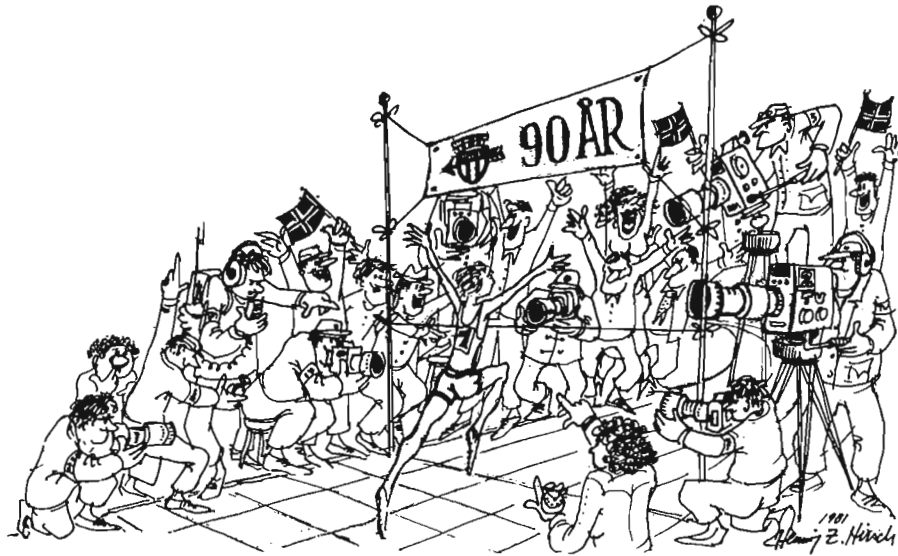
Ragnar Schie.

1).	Carl Fredrik Bunæs	10,4	1957
1).	Bjørn Berglund	10,4	1959
3).	Widar Bråthen	10,6	1980
4).	Johan Johnsen	10,7	1919
4).	Hans Petter Pedersen	10,7	1955
4).	Svein Lilleberg	10,7	1965
7).	Bjørn Vade	10,8	1940
7).	Ivar Saunes	10,8	1960
7).	Svein Johnsen	10,8	1965
7).	Bjørn Moe	10,8	1968
7).	Stein Are Agledal	10,8	1980
12).	Egil Hansen	10,9	1965
12).	Arvid Dahm	10,9	1972
12).	Per Sletholt	10,9	1976
15).	Steinar Skarpnord	11,0	1965
15).	Ola Syse	11,0	1968
15).	Terje Vigtel	11,0	1968
15).	John Skjelvaag	11,0	1969
15).	Leif Olav Alnes	11,0	1980
20).	Yngvar Bryn	11,1	1902
20).	Ole H. Lie	11,1	1953
20).	Egill Hansen	11,1	1953
20).	Harald Ødegård	11,1	1953
20).	Per Kristian Haugen	11,1	1967
20).	Harald Hæreid	11,1	1967
20).	Harald Ekker	11,1	1970
20).	Geir Eken	11,1	1979
28).	Olai Michelsen	11,2	1898
28).	Kai Møller	11,2	1957
28).	Roar Berthelsen	11,2	1957
28).	Svein Oseid	11,2	1957
28).	Roger Becklund	11,2	1959
28).	Helge Monstad	11,2	1968
28).	Roald Meland	11,2	1978
28).	Espen Nygaard	11,2	1978
36).	Ola Thune	11,3	1966
36).	Børge Dahle	11,3	1969
36).	Erik Malin	11,3	1972
36).	Jon Berg Johnsen	11,3	1973
36).	Svein Kolsrud	11,3	1977

Kjetil Myrtun.

- I 1951 kom Jan Hemsvik for første gang med i ledelesen for arrangementet av Holmenkollstafetten. Gratulerer med 30-års jubileet, Hemsvik!

I forbindelse med Idrettsklubben Tjalves 85-års jubileum rettet jeg i to numre av Tjalvisten i 1976 blikket bakover og så på de viktigste ting tjalvister har utrettet fra klubbens start og fram til og med 1958.

Da Tjalve nylig har rundet de 90, vil disse to artikler bli trykt på nytt, og deretter vil følge en omtale av perioden fra 1958 og fram til i dag. For de litt eldre tjalvister er denne serien ment som en hyggelig gjenoppfriskning av gamle minner, og for de litt yngre medlemmer vil den forhåpentligvis vise hvilken tradisjonsrik klubb de tilhører.

Jeg finner det passende å starte serien med en artikkel om perioden 1891-1940. Idrettsklubben Tjalve, Norges første fri-idrettsklubb, ble stiftet 27. desember 1890, og et konstituerende møte ble holdt 5. januar 1891. Dens fulle navn var egentlig: Tjalve, Forening til Fodløp-Idrettens Fremme, og dens første formann var Henrik A. Angell. Klubbens stiftere var Gustav S. Thorp, Oscar Fredriksen og Asbjørn Bjerke.

Tjalves utøvere har i alle år vært ubeskjedne ved premiebordet, og allerede i 1891 vant Hans Haugom løpet i Stockholm om Dicksonpokalen. Denne pokalen er evigvarende, men miniatyr-pokalen som Haugom fikk, er nå i Tjalves eie. Tjalves første offentlige stevne ble holdt på velocipedbanen ved Skøyen 14. juni 1891 med ca. 1000 tilskuere, flagg og hornmusikk. Av vinnerresultatene kan nevnes 1,70 m.

i høyde og 57,2 på 400 m. Talen ved stevnet ble holdt av Fridtjof Nansen, og i lengdegropa målte man hopplengden til tåa i stedet for til hælen.

Året etter ble det avholdt en konkurranse hvor øvelsen var 4x400 m. kappgang. Premien man kjempet om var Thorps æresskjold, og Tjalve vant.

I 1894 løp John Brockmann 400 m. på 55,2. Dette var det beste enkeltresultat av noen tjalvist det året. To år senere, i 1896, ble Norsk Idrætsforbund stiftet. Tjalve ble overlatt arrangementet av forbundets første mesterskapsstevne og vant 5 mesterskap.

I 1898 satte Olai Michelsen skandinavisk rekord på 110 m. hekk med tiden 17,4.

De første årene inn i vårt århundre var fattige på gode resultater.

Da den første offentlige rekordfortegnelse kom i 1900, var det 7

rekorder som tilhørte tjalvister, men vi må fram til 1908 for å finne

en tjalvist som virkelig utmerker seg, når vi da ser bort fra

Christen Seeberg som i 1903 satte ny skandinavisk rekord i lengde med

6,41 m. Dessuten sto brødrene Wilhelm og Håkon Blystad for en del

gode prestasjoner i disse årene. I 1908 satte Arne Halse verdensrekord

i bestehånds spydkast med 54,50 m. Ved de olympiske leker i London

samme året klarte han en 2. og en 3. plass i spydkast og en 5. plass i

kulestøt. Ved samme olympiske leker ble John Falchenberg nr. 7 i diskos.

I 1910 avholdt Tjalve sitt første maratonløp på bane. Det var både

svensk og dansk deltagelse, og deltagerne løp 105½ runder. Ved de olympiske leker i Amsterdam i 1912 ble Erling Vinne nr. 4 i trested med 14,14 m. Ved bane-maratonstevnet dette året løp A.G. Simonsen på rekordtiden 2,40,48. Distanseløperen Parelius Finnerud utmerket seg også dette året. Året etter øket Vinne til 14,45 m. i tresteg, og fem år senere, i 1918, løp Johan Johnsen 5 ganger under 11,0 på 100 m. Hans beste resultat var 10,8. Ced Norgesmesterskapet kom han imidlertid for sent til kvalifiseringen! Samme året forbedret Alf Halstvedt, som dukket opp som en komet året før, 10000 m. rekorden med 1½ min.! Ellers må nevnes at man var utsolgt på klubbmerker i 1918 på grunn av sølv mangelen. Dette året avsluttet dessuten Johan Hellum sin karriere med å sette gode rekorder i kulestøt. I 1916 hadde han tatt 5 mesterskap og vunnet sin annen kongepokal. I 1919 ble Halstvedt første nordmann under 15 min. på 500 m., mens Johnsen senket klubbrekorden på 100 m. til 10,7. En av klubbens juniorer, Gunnar Larsen løp året etter 110 m. hekk på 16,4. Ved alliancens stevne i 1920 vant Eivind Rasmussen en sensasjonell seier på 1500 m., og han slo den gode amerikaneren Joe Ray. Året før hadde Rasmussen satt norske rekorder på både 800 m. og 1500 m. I 1922 var det 11. året Vinne hadde resultat over 14 m. i tresteg. Ett år senere innledet Tjalve sesongen med et to-dagers stevne hvor Holmenkollstafetten var hovednummeret. 14 lag var anmeldt, og Tjalve vant. I 1924 vant Tjalve Holmenkollstafetten på ny, og selv om de ikke vant året etter, deltok Tjalve da med 4 lag. I 1925 kastet Olav Sunde 66,08 i spyd, men resultatet kunne ikke godkjennes som rekord. Han hadde senere på året et kast på 65,62 m., men heller ikke dette kunne godkjennes, denne gang på grunn av medvind! Gunnar Larsen løp 110 m. hekk på 15,3.

Tjalve tok i 1927 Tidens Tegns pokal til odel og eie i det klubben vant Holmenkollstafetten for tredje gang. Samme året hoppet Sverre Helgesen 1,60 m. i stille høyde. 2 år tidligere hadde Helgesen satt norsk rekord i høyde med 1,91 m. I 1928 erstattet Aftenposten Tidens Tegn som medarrangør i Holmenkollstafetten. Samtidig ble løpet lagt om fra 10 etapper til 15. Tjalve tok sin fjerde seier dette året, mens Sunde forbedret den norske rekorden i spydkast til 65,44. Han ble nr. 3 ved de olympiske leker i Amsterdam. To år senere forbedret han rekorden til 66,86 m., og han satte samtidig uoffisiell verdensrekord sammenlagt med 117,21 m. I 1931 tok Tjalve sin femte seier i Holmenkollstafetten, og dette året løp Holger Albrechtsen 110 m. hekk på 14,9. Med 109 lag deltok det i 1932 for første gang over 100 lag i Holmenkollstafetten, som dette året for første gang ble vunnet av et utenlandsk lag, nemlig Ørgryte fra Göteborg. Samme året satte Sunde nok en rekord i spydkast med 67,04 m. I 1933 løp Holger Albrechtsen 110 m. hekk på tiden 14,7, den beste han noensinne oppnådde. Tiden kunne imidlertid ikke godkjennes som norsk rekord fordi han rev en hekk. Ved Europamesterskapet i 1934 ble Albrechtsen nr. 3 på 110 m. hekk og nr. 4 på 400 m. hekk, mens Georg Braathe ble nr. 4 på 10000 m. Etter heller dårlig innsats i Holmenkollstafetten i 1936, ble Tjalve i 1938 slått ut av eliteklassen. I 1939 vant imidlertid klubben kl. 2 og sikret seg dermed retten til igjen å delta i eliteklassen. Samme året satte forøvrig Erling Kaas europeisk rekord i stavsprang med 4,27 m. I 1940 rakk han å hoppe 4,10 m., og 18-årige Bjørn Vade løp 100 m. på 10,8 før krigen satte en stopper for videre idrettsaktivitet i Norge de kommende fem år.

Ragnar Schie

UTMERKELSER

På jubileumsfesten i februar ble følgende fem utnevnt til æresmedlemmer: Egil Gustavson, Kolbjørn Sæves, Bjørn Vade, Anton Bech og Olav Riung.

Gullmerket ble tildelt Willy Kaurin Leif A. Ekeheien og Bjørn Berglund. Pokalen "Tjalve i tanker, ord og gjerninger" ble tildelt Tore Teigen. Fremgangspokalen ("NIFF-pokalen") ble tildelt Svein Arve Pedersen. Følgende 10 ble utnevnt til riddere av Tjalve (devisene er forfattet av Bjørn Vade, stormester i Ridderkollegiet):

Kåre Dunholm:

Tjalverumper og Tjalvelår
gnugget og gned han både hjemme og ute
og han sørget i mange år
for at gutta minst var i rute.

Per Sletholt:

God som sprinter, rask i starten
jobber nå for klubben i samme
farten.

Arild Kelm:

Prima kar og langt fra noen skjelm,
jobber trofast for klubben gjør
Arild Kelm.

Jan Jørgen Moe:

Jobber i styret, med statisikk og
som dommer
og venter med lengsel på neste
sommer.

Tore Teigen:

Kastet slegge med kraft og følelser
nå selger han masse av Tjalvepølser.

Lai Berg:

NM-medalje fra 46 på brystet hans
henger
har siden jobbet med å skaffe fri-
idretten penger.

Trygve Sommerfeldt:

Likte å løpe maraton.
Kan du skjønne deg på sånn.

Jan Nordvik:

På banen og som reiseoperatør er
Jan god som bare søren.

Øyvind Arnesen:

Sprek på banen og løp som en gems
og kom jevnlig hjem omkring halv
fems.

Hans Hodttvedt:

God på banen og jobber for klubben
som seg hør og bør,
i det private
selger han stort sett rør.

Samtlige gratuleres med de forskjellige utmerkelser!

KJØP/SALG/BYTT - NOTISER

Fra og med dette nummer vil vi ha en
spalte med kjøp/salg/byttenotiser.
Notisene er gratis og menet som en
service overfor klubbens medlemmer.

Brukt sykkel, gammel eller
ny type, ønskes kjøpt,
Ragnar Schie, Lindebergvn.
3 B, Oslo 10

1 par Nike Elite (Maratonsko)
nr. 9, kun brukt 3 ganger,
som nye, selges meget rimelig,
1/2 pris. Henvendelse:
Tjalvetreningen mandag og
onsdag kl. 18 - spør etter
Kåre R. Dyrseth.

RAPPORT FRA LANGDISTANSEGRUPPA

Da Knut Kvalheim er langdistansegrup-
pas trener, henvender jeg meg til
Knut for å få en situasjonsrapport
fra denne gruppa. Han bes om å starte
med seg selv.

- Jeg var utsatt for et uhell i be-
gynnelsen av mai i det jeg skadet det
ene kneet og fikk 4 uker uten løping,
forteller Knut.

- Du er altså kommet i gang igjen nå?

- Ja, såvidt, men formutviklingen er
vesentlig forskjøvet. Jeg må nå først
bygge opp igjen den kondisjonen jeg
har tapt, og dermed fosinkes bane-
treningen.

- Det er internasjonale stevner på
Bislett 26. juni og 11. juli, Knut.

- Ja, og opprinnelig satset jeg på
disse. Det gjør jeg forsåvidt fort-
satt og vil gjøre så godt jeg kan på
5000 m. 26. juni og 10 000 m. 11.
juli. Men når jeg nå dessverre er
kommet på etterskudd med treningen,
er det nok klokt å redusere forvent-
ningene til disse stevnene for mitt
vedkommende.

Knut legger til at fordi formutvik-
lingen er såpass forsinket som følge
av uhellet med kneet, ser han ikke
bort fra at hele målsetningen for-
skyves i retning landeveisløp og
nevner i denne forbindelse spesielt
Europacup i maraton og New-York
Marathon.

- Hvordan står det så til med de
and~~re~~e i gruppa?

- Vi har hatt mye motgang i vinter
og i vår. Peder Arne Sylte har hatt
trøbbel med et kne store deler av
vinteren. Dessuten tok han mandlene
dagen etter Holmenkollstafetten. Han
bor for tiden i Volda, men kommer
tilbake til Oslo til høsten. Jeg har
meget stor tro på Peder Arne bare
han unngår skader og får trent skik-
kelig.

Når det gjelder Per Haga, forteller

Knut at han dessverre fortsatt har
vanskeligheter med sin achillessene,
og at man får se an om det går over
eller om han må operere for å bli i
orden igjen.

- Hvordan står det til med Svein-
Arve Pedersen?

- Svein-Arve er i god trening nå.
Etter min mening kan han få til
virkelig gode løp utover ettersom-
meren og høsten. Jeg tenker da spe-
sielt på maraton. Forøvrig vil jeg
legge til at det skal bli spennende
å se hva Tore Neby kan gjøre. Jeg
venter han godt under 30 minutter
på 10 000 m.

- Men Knut, de løpere du nå har om-
talt, er alle etablerte. Finnes det
ikke unge langdistanseløpere på
fremmarsj innen Tjalve.

- Jo, heldigvis gjør det da det, og
jeg vil spesielt trekke fram et navn,
Gudmund Høst. Han er førsteårs seni-
orløper, og i fjor løp han 5000 m.
på 14,54. I år er han blitt endel
hemmet i treningen på grunn av syk-
dom. Dessuten er han i militæret,
men vi venter oss Gudmund tilbake i
skikkelig trening og form etter at
han er ferdig i det militære i juli.
Forøvrig ønsker Knut som trener i
langdistansegruppa å berømme Jo
Kvernberg for hans innsats som opp-
mann og for hans evne og vilje til
å samarbeide.

I det Knut Kvalheim takkes for
interjuet, og det nevnes at Eirik
Berge, som også tilhører langdis-
tansegruppa, er omtalt på annet
sted i bladet, skal det opplyses
at Knut poengterer at broder Arne
mosjonerer. Dette synes underteg-
nede det er betryggende å høre når
vi vet at det senere i sesongen vil
stunde mot både stafettoppgjør og
Lindingølopp!

Ragnar Schie.

GOD SOMMER !!
